

Hoistende Friic! Torday - 6 Apr.

Det maa ikke forsvinde Dem, at jeg
ikke har Deres Søn ordtelt mig isig,
han er noget trist og har lidt feber
men jeg er her - som nok er bedst at
lære ham - have fuld Ro. Maaen er
bedre, Tiden lidt - men himmelen meget
lidt stærkere end ige - De har set, at
jeg er vellystig - jeg hader og ser at De faldt
shening ud fra mine Beretninger. Jeg
skal tilde Dem fra Deres Søn og sige,
at hans Officer her er rigtig fin, men
at det er noget dyrt at ligge. Jeg
hader at De af den sidste Ylling har
set, at det er ikke er en meget slunk;
thi naar man ~~hjer sig~~ sig, som er meget
hjer sig, glemmer man at hjer sig.
Deres Søn og holder meget af
Dem - hjer Fin - og man dog over en
stor Glæde at have en sådant Søn.
Det skal se, isfærde har lykkedes og at
is af en Lygsmåbilitet - og har over
god Bøtke højtideligt lort mig -

Hav taler sømmeget om sin hjerte
ingv hood, at man ordentlig blev
blot uindvirket over den Lykke at eje
en slyg Skel. Sin egen hood ord
er sig om Lide. -

Jeg har i den huse en lille
Rose og nogle Liljekonvalle, som det
glaar ham at ligge og lugte til. Det
er jo ogsaa en Hilsen fra det gamle Lø
vordet - Hilsen fra den Lige og den
med, er det i sin Helse med den gamle
Lid - det er hvidt for vort eller for det
at er den blev Lige.

Jeg maa jo end høst den med
at den den har Talemøder og det
for at alt, hvad der menneskeligt
den givne, bliver givet.

Din alt.

Pietro Krohn.

Tusen hilsninger fra
Atte.

